

[Poul Erik Dyrland]

forslagsstillerne min tidligere fremsatte principielle udtalelse om dobbeltarbejde:

»Forslagsstillerne lægger op til en begrænsning i omfanget af dobbeltarbejde. Det er vi Socialdemokrater enige i.«

For at ingen skal være i tvivl, vil jeg gerne slå fast, at Socialdemokratiet fortsat er principielt enige i, at dobbeltarbejde bør begrænses.

Forslagsstillerne er formentlig opmærksom på, at vi har en regering, hvor Socialdemokratiet danner et af fundamentterne, og at vi har en socialdemokratisk finansminister, der er statsens forhandlingsleder, når der forhandles overenskomster med de statsansatte. Alene af den grund er det unødvendigt at vedtage dette forslag.

Socialdemokratiet er imod, at man lovgiver med det formål at begrænse dobbeltarbejde. Vi tror ikke på forbud og tvangsforanstaltninger i den her sammenhæng.

Nu er det et beslutningsforslag, vi behandler, et forslag, der binder finansministeren til at indlede forhandlinger og efter min opfattelse også forpligter finansministeren til at komme med et positivt resultat. Vi sender altså finansministeren ind i en forhandling med bundet mandat. Det er vi imod i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Derfor vil vi stemme imod forslaget.

Lad mig minde om, at finansministeren deltog i behandlingen af beslutningsforslag nr. B 44 fra sidste folketingsår, SF's forslag om at undersøge omfanget af dobbeltjob i staten. Finansministerens interesse for sagen rakte endnu videre, end SF havde forestillet sig. Jeg vil godt minde om, at finansministeren under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 44 foreslog at udvide den af SF foreslåede undersøgelse om statsansattes dobbeltarbejde til også at omfatte amter og kommuner.

I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at finansministeren fortsat vil interessere sig for dette problem, men det har vi i øvrigt også hørt finansministeren give udtryk for her uden nødvendigvis at have et beslutningsforslag hængende over hovedet.

En anden årsag til at stemme nej til forslaget er selve substansen i forslaget. Man vil pålægge finansministeren at optage forhandling med de faglige organisationer, der som medlemmer har ansatte i stat, amt og kommune, altså forhandling med de offentlige arbejdsgivers overenskomstparter.

Dertil er at sige, at vel er finansministeren statsens repræsentant ved forhandlingsbordet, når der forhandles med statsansatte, men finansministeren forhandler ikke overenskomst-aftaler på det amtslige og kommunale område. Jeg er sikker på, at de amtslige og kommunale arbejdsgivere vil have sig frabedt, at finansministeren forhandler på dette her område.

Pia Christmas-Møller (KF):

Dette beslutningsforslag fremsat af SF er en fortsættelse af beslutningsforslag nr. B 44, som partiet fremsatte for et år siden.

Det i mellemtiden udsendte notat fra finansministeren har ikke ændret Det Konservative Folkepartis indstilling til spørgsmålet om dobbeltarbejde. Vi tror nemlig ikke på, at en vedtagelse af forslaget vil hjælpe på den uheldige arbejdsløshed. Vi mener stadig, at det er arbejde, der skaber arbejde, og vi vil derfor ikke være med til at forbyde mennesker at tage ekstra arbejde, når deres livssituation gør det ønskeligt eller nødvendigt. Et forbud vil sætte alt for mange mennesker i en økonomisk spændetrøje.

Der er perioder, hvor man har masser af energi og virkelyst til at sætte noget i gang, mens der er andre perioder, hvor man ønsker at bruge sine kræfter mere på hjem og familie. Derfor skal vi politikere ikke blande os i, hvor meget folk må og skal arbejde. Det er de bedst til at vurdere selv.

Når man læser finansministerens notat, kan man se, at en del offentligt ansatte har et ekstra job. Man kan så spekulere på, om det mon skyldes, at de har et stort overskud af energi, eller om deres aftale med arbejdsgiveren er så god, at de har for lidt arbejde.

Et forbud mod dobbeltarbejde vil sandsynligvis resultere i, at den overskydende energi bliver brugt på det sorte arbejdsmarked, og samtidig vil det udløse et stort bureaukratisk kontrolapparat. Det kan ingen være interesseret i.

Det Konservative Folkeparti tror fortsat ikke på dette forslag, som grundlæggende er båret frem af planøkonomisk tankegang. Vi afviser forslaget.

Helge Sander (V):

Endnu en gang har SF sat begrænsning af dobbeltarbejde på dagsordenen.